

Nr 57.

Av herr **Lovén**, om årligt understöd åt änkan *Julia Maria Lindgren*.

Till 1933 års bankoutskott avgåvo bankofullmäktige förslag om pension åt änkan efter under 1932 avlidne mekanikern vid riksbankens sedeltryckeri, Erik Jonas Lindgren. Bankoutskottet avstyrkte förslaget, och således kom frågan aldrig inför riksdagens prövning.

Lindgren har varit anställd vid riksbankens sedeltryckeri sedan år 1901 och avled den 25 december 1932 samt efterlämnade hustru, född den 26 oktober 1879, och en myndig son. Enligt bouppteckningen uppgick boets behållning till 8,926 kronor 73 öre. Bland tillgångarna finnes upptagen en hemmanslott inom Salems socken av Stockholms län, taxerad till 10,400 kronor, och bland skulderna ett lån i Sparbanken i Södertälje å 6,000 kronor. Makarna Lindgrens son, Karl Erik Lindgren, som är född den 15 januari 1908, idkar vid universitetet i Uppsala studier, vartill han måst upplåna medel. Änkan kan alltså icke påräkna något understöd från sonen.

Visserligen var behållningen i boet relativt stor, sedd emot de principer riksdagen uppdragit för beviljande av pension åt änkor efter därtill icke berättigad personal, men dels smälta helt naturligt dessa sparmedel ganska snart ihop, då de måste förbrukas för dagligt uppehälle, då någon selsättning inte stått för änkan att uppdriva, och dels var Lindgrens arbete och verksamhet vid sedeltryckeriet av den art, att det på något sätt bort uppmuntras. När nu detta inte kan ske mot Lindgren själv, anser jag att en honnör bör bevisas mot hans änka genom att lätta det ekonomiska betryck hon helt snart måste komma uti. Detta är anledningen till att jag ånyo underställer frågan om hennes pensionering utskottets och denna gång, även riksdagens prövning.

Lindgren var en synnerligen duglig och intresserad mekaniker, som gjorde både sedeltryckeriet och vårt lands industri stora tjänster. Sålunda tillverkades i Sverige och exporterades specialmaskiner konstruerade och byggda under hans medverkan.

Lindgrens chef vid sedeltryckeriet skrev också några erkännandets ord om honom i en facktidskrift, där han säger:

»Lindgren anställdes vid riksbankens sedeltryckeri år 1900 och var följaktligen då en ganska ung man. Han hade emellertid dessförinnan hunnit skaffa sig en grundlig och mångsidig praktik inom yrket, bland annat vid en av de få verkstäder, som här i landet tillverkat tryckpressar, den numera nedlagda 'Mekanikus'. Det var också åt tryckpressar, som Lindgren mest kom att ägna sig. En stor del av sedeltryckeriets specialmaskiner på detta område äro också konstruerade och byggda under hans medverkan.

Lindgren utförde även självständigt en hel del konstruktioner och kunde år 1928 glädja sig åt herrar fullmäktiges i riksbanken uppmuntran för skicklighet och nit. Den stora erfarenhet Lindgren ägde om maskiner och övriga hjälpmedel för värdetryck blev även utnyttjad utomlands, i det att Lindgren tillkallades som sakkunnig vid sedeltryckerierna i Danmark, Finland och Estland.

Personligen efterlämnar Lindgren minnet av en arbetsam, klok och harmonisk människa».

Med stöd av ovanstående hemställes,

att riksdagen må besluta, att änkan Julia Maria Lindgren må åtnjuta ett årligt understöd av 300 kronor årligen, att utgå av riksbankens medel från och med den 1 januari 1934, så länge hon förbliver i sitt nuvarande änkestånd.

Stockholm den 17 januari 1934.

Carl Lovén.

Bilaga.

Aldersbetyg.

Att änkefru Julia Maria Lindgren, f. Andersson, från Solhagen i Rönninge är född den 26 oktober 1879 (sjuttionio) i Fellingsbro församling i Örebro län, änka sedan den 25 december 1932 efter Erik Jonas Lindgren, betygar Salems församling i Stockholms län, adr.: Tumba den 11 januari år 1934.

Erik Esking.

Komminister.